

ภาคผนวก ค

จรรยาวิชาชีพวิจัยและแนวทางปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จรรยาวิชาชีพวิจัยและแนวทางปฏิบัติ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

จรรยาวิชาชีพวิจัยและแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ เป็นแนวทางปฏิบัติ (ฉบับย่อ) ที่แสดงถึงมาตรฐานการปฏิบัติงานโดยมุ่งหมายให้นักวิจัยใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ ที่แสดงถึงมาตรฐานการปฏิบัติ ในจรรยาวิชาชีพที่เป็นไปตามหลักวิชาการและวิชาชีพวิจัยเพื่อนำไปสู่การพัฒนามาตรฐาน คุณภาพนักวิจัยของประเทศไทยสู่ระดับสากล เนื้อหาในจรรยาวิชาชีพของนักวิจัยและแนวทางปฏิบัติ แบ่งเป็น 5 ส่วนสำคัญ คือ (1) จรรยาวิชาชีพของนักวิจัย (2) จรรยาวิชาชีพในการทำวิจัย (3) แนวทาง ปฏิบัติของนักวิจัยต่อผู้อื่นและหน่วยงาน (4) แนวทางปฏิบัติของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การวิจัยและ (5) การประพฤติผิดจรรยาวิชาชีพวิจัย

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางให้นักวิจัยยึดถือประพฤติปฏิบัติ เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของความเป็นนักวิจัยที่มีคุณภาพ รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรม ทำให้เป็นที่ยอมรับของ ประชาคมวิจัยทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

หลักการเบื้องต้น

1. แนวทางปฏิบัติเป็นแกนหรือหลักปฏิบัติสำคัญที่นักวิจัยในทุกศาสตร์และสาขาควรยึดถือ ปฏิบัติเป็นพื้นฐานส่วนแนวทางปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจงและมีรายละเอียดมากขึ้นตามที่กำหนดโดย ศาสตร์แต่ละสาขานั้นๆ ย่อมสมควรที่นักวิจัยในสาขานั้นๆ จะศึกษาและยึดถือประพฤติปฏิบัติตาม เช่นเดียวกันเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของประชาคมวิจัย

2. นักวิจัยพึงยึดมั่นและธำรงความถูกต้อง ต้องจัดทำโครงการวิจัยและดำเนินงานวิจัยที่ไม่ ขัดต่อกฎหมาย ความมั่นคงความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ซึ่งกำหนดขึ้นใช้ในประเทศไทย รวมถึงประเทศอื่นที่นักวิจัยจะไป ดำเนินงานวิจัยด้วย

3. นักวิจัยต้องแน่ใจว่า กิจกรรมใดๆ ในการทำวิจัยที่ใช้คนหรือสัตว์เป็นหน่วยทดลอง ต้อง ดำเนินการโดยผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความสามารถอย่างเพียงพอ เพื่อป้องกันความ ผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น และเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและน่าเชื่อถือ หน่วยงานต้นสังกัดของ นักวิจัยพึงส่งเสริมและกระตุ้นจูงใจนักวิจัยและหน่วยงานวิจัยในสังกัด รวมทั้งผู้อื่นที่มีได้อยู่ในสังกัดแต่

ทำวิจัยภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานประพฤติกปฏิบัติแนวปฏิบัตินี้ เพื่อดำรงไว้ซึ่งมาตรฐานงานวิจัยของหน่วยงาน และเพื่อให้ผลงานวิจัยของหน่วยงานและนักวิจัยเป็นที่ยอมรับของประชาคมวิจัยทั้งในและต่างประเทศ

นิยาม

การวิจัย (Research) หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ความจริงอย่างมีระบบ ตามระเบียบแบบแผนและวิธีการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในแต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ที่ตอบคำถามหรือปัญหาที่สนใจ หรือได้ข้อค้นพบใหม่หรือแนวทางปฏิบัติใหม่ ที่ใช้แก้ปัญหาปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ หรือเพื่อการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ หรือเพื่อนำไปตั้งกฎ ทฤษฎีที่อธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ได้อย่างน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับทางวิชาการและวิชาชีพของประชาคมวิจัย

จรรยาวิชาชีพวิจัย (Research code of conduct) หมายถึง ประมวลหลักความประพฤติปฏิบัติที่แสดงถึงมาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standards of work performance) และความมีจริยธรรมการวิจัย (Research ethics) เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของความเป็นนักวิจัยในสาขาวิชาชีพของตน

แนวทางปฏิบัติ (Code of practice or best practice) หมายถึง แนวทางพื้นฐานในการประพฤติปฏิบัติของนักวิจัย ที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีที่ควรยึดถือปฏิบัติ เพื่อรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานแห่งวิชาชีพวิจัยและจริยธรรมการวิจัย

มาตรฐานวิชาชีพวิจัย (Research professional) หมายถึง ลักษณะที่ดีหรือที่พึงประสงค์ของผู้ประกอบวิชาชีพวิจัยในศาสตร์และสาขาวิชาต่างๆ ที่ถือเป็นเกณฑ์เทียบกำหนดว่าเป็นผู้มีความประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งความมีคุณธรรมและจริยธรรม ทำให้ได้รับการยอมรับจากสถาบันหรือองค์กรหรือประชาคมวิจัยว่าเป็นแบบอย่างที่ดี

จริยธรรมการวิจัย (Research ethics) หมายถึง ประมวลหลักประพฤติปฏิบัติที่ดีในการวิจัยที่นักวิจัยควรยึดถือปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความดีคุณงามความดี และมีจริยธรรมคือความถูกต้องด้วยศีลธรรม

นักวิจัย (Researcher or investigator) หมายถึง ผู้ใช้ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบและตามระเบียบแบบแผนวิธีการวิจัย ที่เป็นที่ยอมรับในแต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้คำตอบในเรื่องหรือประเด็นที่สงสัยนักวิจัยต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้วยวิธีการแห่งปัญญา ได้รับการศึกษาอบรมอย่างเพียงพอ มีอิสระในการใช้วิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ

และมีจรรยาวิชาชีพวิจัย งานสำคัญที่นักวิจัยต้องรับผิดชอบคือ การออกแบบและวางแผนโครงการวิจัย รวมทั้งดำเนินงานวิจัยจนเสร็จสิ้นได้ผลงานวิจัยออกเผยแพร่สู่สาธารณะ

นักวิจัยที่ปรึกษาของนักศึกษา (Advisor) หมายถึง นักวิจัยที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของนักศึกษาในการทำวิจัย (หรือในสถาบันการศึกษาเรียกว่า “อาจารย์ที่ปรึกษา”) โดยนักศึกษาเป็นผู้คิดและวางแผนการวิจัย ดำเนินงานวิจัย วิเคราะห์และเขียนรายงานผล รวมทั้งข้อเสนอแนะในการวิจัย ขณะที่นักวิจัยที่ปรึกษาเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ สอนงาน สนับสนุน และกำกับดูแลให้การวิจัยดำเนินไปจนสัมฤทธิ์ผล

ความเป็นผู้นิพนธ์ (Authorship) หมายถึง การเป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการผลิตผลงานทางปัญญา ไม่ว่าจะในด้านแนวคิด การออกแบบวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการอภิปรายผลและขอเสนอแนะ การร่างรายงานผลการวิจัย (ทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน) การตรวจแก้และปรับปรุงร่างรายงานผลการวิจัย ผู้มีส่วนร่วมเหล่านี้ ถือว่ามีคุณสมบัติในความเป็นผู้นิพนธ์บทความหรือรายงานผลการวิจัย แต่ไม่รวมถึงหัวหน้าหน่วยงาน ผู้ให้คำปรึกษาทั่วไปในการวิจัย ผู้ช่วยหาทุน ผู้ชี้แนะหรือช่วยให้เข้าถึงแหล่งข้อมูล ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้รวบรวมเอกสารอ้างอิง ผู้ช่วยวิจัย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยหรือผู้รับการวิจัย บุคคลหรือองค์กรที่ช่วยให้ได้รับความสะดวกและผู้ช่วยงานธุรการต่างๆ บุคคลและองค์กรเหล่านี้สมควรได้รับเกียรติในการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างผลงานวิจัย ด้วยการระบุชื่อไว้ในกิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)

บทความหรือรายงานวิจัยต้องไม่มีการละเมิดสิทธิความเป็นผู้นิพนธ์ คือต้องใส่ชื่อผู้มีส่วนร่วมในการผลิตผลงานวิจัยให้ครบถ้วนไม่เพิ่มเติมชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นผู้นิพนธ์ (Guest or Honorary และ Planned authorship) เข้าไป (โดยเจ้าตัวอาจทราบหรือไม่ทราบ) หรือไม่ใส่ชื่อสมควรเป็นผู้นิพนธ์ไว้ด้วย (Denial of authorship) หรือใส่ชื่อผู้ไม่สมควรเป็นผู้นิพนธ์แทนตัวนักวิจัยเอง (Relinquished authorship) หรือระบุชื่อนักวิจัยเป็นผู้นิพนธ์ทั้งๆ ที่ผู้อื่นเป็นผู้เขียนผลงานให้ (ดังที่เรียกว่า “ความเป็นผู้นิพนธ์แฝง” Ghost authorship)

ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) หมายถึง ผลงานอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ ได้แก่ งานอันเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ การประดิษฐ์ทั้งที่ขอรับสิทธิบัตรได้และไม่ได้ องค์ความรู้ ข้อมูลทางด้านเทคนิค ลิขสิทธิ์แบบผลิตภัณฑ์ เครื่องหมายการค้า แบบแผนภูมิของวงจรรวมความลับทางการค้า พันธุ์พืชใหม่ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และผลิตภัณฑ์ได้จาการวิจัย

การคัดลอกผลงาน หรือแอบอ้างความคิดเห็นของผู้อื่นมาเป็นของตน หรือการลอกเลียนวรรณกรรม (Plagiarism) หมายถึง การนำแนวคิด งานหรือผลงานของผู้อื่นไปใช้เสมือนว่าเป็นของ

ตนโดยไม่มี การอ้างแหล่งที่มาหรือให้เกียรติเจ้าของเดิมหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้ชัดเจน ทำให้บุคคลอื่นเข้าใจผิดว่าเป็นของตน

จรรยาวิชาชีพของนักวิจัย

นักวิจัยพึงมีจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ร่วมงานและบุคคลทั่วไป พึงทำวิจัยอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความเสียสละ ขยัน และอดทน ต้องมีอิสระทางวิชาการโดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการวิจัย ต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ พืช สัตว์สังคม ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม

1. นักวิจัยพึงมีจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ร่วมงานและบุคคลทั่วไป

นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีใจเปิดกว้างทางความคิด ปราศจากอคติ มีความยุติธรรมและมีความประพฤติอันดีงามสมควรแก่ตำแหน่งหน้าที่

2. นักวิจัยพึงทำวิจัยอย่างเต็มความสามารถด้วยความเสียสละ ขยัน และอดทน

นักวิจัยต้องทุ่มเททำวิจัยอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความขยันและอดทน อุทิศเวลาเพื่อการวิจัยอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จตามวัตถุประสงค์ภายในกรอบเวลาที่กำหนด

3. นักวิจัยต้องมีอิสระทางวิชาการ โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย

นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ไม่ยอมสูญเสียเสรีภาพทางวิชาการ ต้องนำเสนอผลงานวิจัยตามความเป็นจริง และเสนอแนะอย่างตรงไปตรงมา โดยปราศจากอคติ

4. นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ พืช สัตว์สังคม ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม

นักวิจัยต้องทำวิจัยด้วยจิตสำนึกว่า จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อสิ่งที่ศึกษา ไม่ว่าจะเป็ นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตต้องดำเนินการวิจัยอย่างรอบคอบ ระมัดระวังและเป็ ยมด้วยคุณธรรมในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช สัตว์สังคม ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม

จรรยาวิชาชีพในการทำวิจัย

นักวิจัยพึงใช้ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ ดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบและตามระเบียบ แบบแผนวิธีการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับของศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัย ตั้งแต่ขั้นก่อนการดำเนินงานวิจัย ระหว่างการดำเนินงานวิจัย และหลังการดำเนินงานวิจัย จนถึง การนำผลงานวิจัยออก

เผยแพร่สู่สาธารณชนในวงกว้าง โดยรักษามาตรฐานการปฏิบัติงานและจริยธรรมการวิจัยอย่างเคร่งครัด

1. ก่อนการดำเนินงานวิจัย

นักวิจัยควรเขียนโครงการวิจัยในสาขาที่ตนถนัด และมีความรู้ความสามารถเพียงพอ ต้องให้เกียรติและอ้างอิงถึงนักวิชาการหรือแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานจริยธรรมการวิจัยในคนหรือในสัตว์ มีความโปร่งใสในการเสนอโครงการเพื่อขอรับทุนวิจัยต้องศึกษาข้อตกลงหรือสัญญาโครงการวิจัยอย่างรอบคอบและถี่ถ้วน รวมทั้งแจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบก่อนที่จะลงนามในข้อตกลงหรือสัญญา เพื่อให้เป็นที่เข้าใจตรงกันระหว่างนักวิจัยหน่วยงานต้นสังกัด และแหล่งทุนวิจัย

2. ระหว่างการดำเนินงานวิจัย

นักวิจัยต้องแน่ใจว่า เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล มีความถูกต้องตามหลักวิชาการและระเบียบวิธีวิจัย เป็นที่ยอมรับของศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัย นั้นต้องปฏิบัติต่อคนและสัตว์ที่ใช้ในการศึกษาหรือทดลองด้วยความเมตตา เก็บรักษาข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการวิจัยอย่างเป็นระบบระเบียบและปลอดภัย พร้อมรับการตรวจสอบทุกระยะของการดำเนินงานวิจัยต้องดำเนินงาน วิจัยตามข้อตกลงในสัญญาอย่างเคร่งครัด และรายงานความก้าวหน้าตามกรอบเวลาที่กำหนดไม่นำข้อมูลที่รวบรวมได้ไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากที่ระบุในข้อตกลงหรือสัญญา ต้องระงับและพร้อมยุติการดำเนินงานวิจัยทันทีที่พบว่างานวิจัยของตนมีผลกระทบต่อสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม หรือความมั่นคงของประเทศอย่างรุนแรง โดยที่มิได้คาดคิดมาก่อน

3. หลังการดำเนินงานวิจัย

นักวิจัยต้องแน่ใจว่ารายงานผลการวิจัยมีความชัดเจนและมีข้อมูลหรือหลักฐานสนับสนุนเพียงพอ ต้องให้เกียรติและอ้างอิงถึงนักวิชาการหรือแหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในรายงานผลการวิจัยระบุและลำดับชื่อผู้นิพนธ์อย่างถูกต้องเป็นธรรมเนียมไม่สงวนบทความวิจัยหรือผลงานวิจัยเรื่องเดียวกันไปตีพิมพ์ในวารสารมากกว่าหนึ่งแห่งต้องนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรม และแสดงความรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดจากการนำเสนอ ผลงานวิจัยสู่สาธารณะ ต้องเก็บรักษาข้อมูลและเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการวิจัยตามระยะเวลาที่หน่วยงานต้นสังกัดหรือแหล่งทุนกำหนด เพื่อให้พร้อมรับการตรวจสอบหากมีการร้องขอ

แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยต่อผู้ช่วยงานวิจัย

นักวิจัยต้องกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ช่วยงานวิจัยแต่ละคนให้ชัดเจน และยอมรับกันตั้งแต่ก่อนเริ่มดำเนินงานวิจัย สนับสนุนให้ผู้ช่วยงานวิจัยใช้ความรู้และทักษะวิชาชีพทำงานในส่วนที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการทำงานและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ให้คำปรึกษาแนะนำกำกับดูแล ช่วยแก้ปัญหาด้วยเมตตาธรรม ป้องกันอันตรายและให้หลักประกันชีวิตและสุขภาพอย่างเที่ยงธรรม

แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยที่ปรึกษาของนักศึกษา

นักวิจัยต้องให้คำปรึกษาแนะนำ กระตุ้นจูงใจ และสนับสนุนให้นักศึกษาในความดูแล กล้าคิด กล้าตัดสินใจ และทำงานโดยใช้ความรู้ทางวิชาการและระเบียบวิธีวิจัยอย่างถูกต้องและรอบคอบ พร้อมทั้งปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพวิจัยอย่างเคร่งครัด

แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยต่อหน่วยงานต้นสังกัด

นักวิจัยต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับการวิจัยของหน่วยงานต้นสังกัด ต้องแจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบทุกครั้งที่เป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับข้อตกลงหรือสัญญากับแหล่งทุน ต้องไม่ดำเนินการเกี่ยวกับข้อตกลงเรื่องการจัดสรรสิทธิประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้จากการวิจัยโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานต้นสังกัด ควรให้เกียรติและแสดงความขอบคุณหน่วยงานต้นสังกัดในกิตติกรรมประกาศในบทความหรือรายงานผลการวิจัย และในโอกาสอันควร

แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยต่อแหล่งทุนวิจัย

นักวิจัยต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อตกลงในสัญญากับแหล่งทุนวิจัย ต้องส่งรายงานประจำงวด รายงานความก้าวหน้า และรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อแหล่งทุนตามกำหนด รวมทั้งขอบคุณในกิตติกรรมประกาศและในโอกาสอันควร

แนวทางปฏิบัติของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. แนวทางปฏิบัติของผู้อำนวยการหรือหัวหน้าชุดโครงการวิจัย

ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าชุดโครงการวิจัย พึงให้คำปรึกษาแนะนำ กำกับดูแล และช่วยเหลือนักวิจัยในชุดโครงการ ทั้งด้านวิชาการและการบริหารจัดการ การแก้ปัญหา การเก็บรักษา

ข้อมูลและเอกสารเกี่ยวกับการวิจัย การผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพการเป็นแบบอย่างที่ดีในการวิจัย และการรักษาจริยวิชาชีพวิจัยไปพร้อมกัน

2. แนวทางปฏิบัติของผู้จัดการหรือผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัย

ผู้จัดการหรือผู้ประสานงานชุดโครงการวิจัยพึงให้คำปรึกษาแนะนำ กำกับดูแล และช่วยเหลือนักวิจัยในชุดโครงการ ประสานงาน และทำงานร่วมกับนักวิจัยหลักของแต่ละโครงการ ผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ เป็นแบบอย่างที่ดีในการวิจัย การบริหารงานวิจัย และการรักษาจริยวิชาชีพวิจัย รวมทั้งสร้างเครือข่ายในการพัฒนางานวิจัยให้ก้าวหน้าต่อไป

3. แนวทางปฏิบัติของนักวิจัยที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยง

นักวิจัยที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยง พึงให้คำปรึกษา แนะนำ สอนงาน และช่วยเหลือนักวิจัยรุ่น ใหม่อ่างใกล้ชิด ในการคิดค้นคว้า และผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ด้วยความเพียรพยายามและยึด จริยวิชาชีพวิจัยอย่างเคร่งครัด

4. แนวทางปฏิบัติของผู้ประเมินข้อเสนอโครงการวิจัยและบทความวิจัย

ผู้ประเมินข้อเสนอโครงการวิจัยและบทความวิจัย พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณธรรมและ จริยธรรม ยึดถือหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนดโดยองค์กรหรือวารสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องเป็น หลักในการประเมินอย่างเที่ยงธรรม รักษาความลับและปกป้องสิทธิประโยชน์ของผู้เสนอโครงการวิจัย และผู้สนับสนุนบทความวิจัยไม่นำแนวคิดของการวิจัยและหัวข้อโครงการวิจัยไปใช้ประโยชน์โดยมิได้ รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อเสนอโครงการวิจัย

5. แนวทางปฏิบัติของบรรณาธิการ

บรรณาธิการพึงประกาศแนวทางปฏิบัติ ให้ผู้ประสงค์จะนำผลงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสาร ทราบโดยทั่วกัน แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินบทความวิจัยอย่างรอบคอบ ขจัดปัญหาการมี ผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่นำส่วนใดของบทความที่อยู่ในระหว่างการประเมินหรือรอการตีพิมพ์ไปใช้ ประโยชน์ โดยไม่ได้รับคำยินยอมจากผู้สนับสนุนบทความ

6. แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานต้นสังกัด

หน่วยงานต้นสังกัดของนักวิจัย พึงดำรงไว้ซึ่งมาตรฐานงานวิจัย เพื่อให้ผลงานวิจัยของ หน่วยงานและนักวิจัยเป็นที่ยอมรับของประชาคมวิจัยทั้งในและต่างประเทศ และเป็นไปตามจรรยา วิชาชีพวิจัย มีความรับผิดชอบและสนับสนุนการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด จากผลงานวิจัยในทางที่ชอบ ธรรม ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาหรือทดลอง

7. แนวทางปฏิบัติของแหล่งทุนวิจัย

แหล่งทุนวิจัยควรสนับสนุน และส่งเสริมให้มีการวิจัยที่สร้างเสริมความก้าวหน้าทาง วิชาการและวิชาชีพ เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ กำหนดและประกันคุณภาพงานวิจัย

รวมทั้งจรรยาวิชาชีพอิจัย กำหนดและประกันคุณภาพงานวิจัยรวมทั้งจรรยาวิชาชีพอิจัย ไม่ขอให้ นักวิจัยทำวิจัยนอกเหนือจากที่ระบุในสัญญา ไม่แทรกแซงอิสระภาพทางความคิด จัดสรรสิทธิประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยอย่างเป็นธรรม ติดตามและประเมินความสำเร็จของนักวิจัยผู้รับทุน เพื่อพัฒนาหัวข้อวิจัย และปรับปรุงวิธีการคัดเลือกนักวิจัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

การประพุดิติดจรรยาวิชาชีพอิจัย

การกระทำต่อไปนี้ ถือว่าเป็นการประพุดิติดจรรยาวิชาชีพอิจัย และนักวิจัยไม่ควรกระทำ อย่างนี้

1. การคัดลอกงานหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน งานและผลงานดังกล่าว เช่น แนวคิด ภาษา ถ้อยคำ ข้อความ คติพจน์ สุภาษิต ภาพเขียน ภาพถ่าย รูปปั้น รูปจำลอง ทำนองเพลง และ ผลงานใด ๆ ของผู้อื่น เป็นต้น ไม่ว่าจะนำมาทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือนำเอามาใหม่ด้วยตนเอง หรือว่าจ้างให้ผู้อื่นทำให้โดยมีการแก้ไข ดัดแปลง หรือปรับปรุงใหม่ แล้วเสนองานหรือผลงานนั้น ประหนึ่งว่าเป็นของตนโดยปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้ชัดเจน ทำให้บุคคลอื่นเข้าใจผิดว่าเป็นของ ตน การกระทำเช่นนี้ เป็นความไม่ซื่อสัตย์หรือเป็นการหลอกลวงทางวิชาการและการขาดจิตสำนึกใน ความมีจรรยาหรือความประพฤติที่ดี

2. การคัดลอกผลงานของตนเอง โดยนักวิจัยคัดลอก หรือนำผลงานของตนเองที่เหมือนเดิม หรือเกือบเหมือนเดิมหรือนำมาเพียงบางส่วน กลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีการอ้างถึงผลงานเดิมของ ตน รวมทั้งนำผลงานมารายงาน เพิ่มเติม หรือปรับแต่งให้ต่างไปจากเดิม เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ ผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง หรือเข้าใจว่าเป็นผลงานค้นพบใหม่ จนเกิดความผิดพลาด ในการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

3. การปกปิด บิดเบือน แก้ไขข้อมูล ข้อความ หรือกระทำการใดๆ ในกระบวนการวิจัยและ การรายงานผลการวิจัยที่ทำให้ผิดไปจากความเป็นจริง โดยการตัดทอน หรือเพิ่มเติม หรือดัดแปลง ปรับแต่ง แก้ไขข้อมูล หรือการปฏิบัติอื่นใดในกระบวนการวิจัยและรายงานข้อค้นพบจากการวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามข้อสรุปที่ตนต้องการ การกระทำเช่นนี้เป็นการนำเสนอเรื่องหรือส่งอื่นเป็นเท็จ เป็น การกระทำผิดด้านวิชาการ วิชาชีพ และอาจถึงขั้นผิดกฎหมาย รวมถึงการขาดจิตสำนึกในความมี จรรยา หรือ ความประพฤติที่ดี

4. การสร้างข้อมูลเท็จ หรือจงใจปั้นแต่งข้อมูลให้ผิดไปจากความเป็นจริงที่พบจากการวิจัย หรือหลีกเลี่ยงที่จะนำเสนอเรื่องหรือสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง ถือเป็นการหลอกลวง และกระทำผิด ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ และความมีจรรยาหรือความประพฤติที่ดี

5. การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวหรือความลับของผู้รับการวิจัยที่นักวิจัยได้กระทำไปโดยไม่ได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้รับการวิจัย ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้รับการวิจัยเป็นส่วนตัวไม่ว่าในทางใดก็ตาม นอกจากนี้ การที่นักวิจัยไม่ระมัดระวังในการนำเสนอข้อมูลหรือรายงานผลงานวิจัยถือว่าขาดความรับผิดชอบ และขาดจิตสำนึกในความมีจรรยาหรือความประพฤติที่ดี

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม